

Maquillatges de fantasia

És clar que el negoci de les discoteques i sales de festes depèn sovint de la imaginació que l'empresa tengui a l'hora de muntar una cosa nova. La novetat d'aquest estiu ha estat el maquillatge dins la pròpia discoteca fet per un professional.

Hi ha algunes discoteques que cada any inventen coses noves per atreure una clientela estrangera cada vegada més difícil de copsar. Enguany una de les novetats que ha fet furor a les discoteques de primera línia de mar ha estat el maquillatge.

Una moda que, fet i fet, és ben antiga. Però hi ha gent que li sap treure partit a tot. El maquillador mai cobra un duro, ja el paga l'empresa. A pesar de tot, ell sempre se'n duu un bon calaix de propines. "Els alemanys i els holandesos són els més generosos. Quan els dius que el maquillatge no val res et miren amb cara estranya i et donen 20 duros".

El temps que sol estar un maquillador de discoteca amb el client no sol passar mai de 10 minuts. Tot depèn del que vulgui el model. Això no obstant, moltes vegades deixen a l'artista que faci el que vulgui. Un d'ells comenta: "Cada cara té un perfil i unes característiques que sempre et suggereixen alguna cosa. No és cert allò que hi ha cares insulses, que no diuen res. L'important és conèixer com cal ressaltar els trets d'una persona per donar-li després el colorit que vols aconse-

El maquillatge de cares s'ha posat de moda. JOAN CELIA

guir. Jo, més que de maquillatge, parlaria de decoració".

No sempre pinta la cara, n'hi ha que busquen coses més provocatives. L'escot és, després del maquillatge facial, el que té més èxit. "Hi ha dones que es vesteixen amb un escot molt provocatiu ja pensant en maquillar-se el pit i mostrar-se diferent a la resta".

Els braços també són un punt comú per a la decoració, també els turmells i les cames, encara que aquestes en menor grau.

Molts dels maquillatges són motius florals i poc figuratius, que juguen amb formes corbes i punts de colors. La purpurina

és un dels elements que més es fa servir, però tot s'hi val: "Algun client ja ve amb una idea molt concreta del que vol. Les cares que s'assemblen a animals tenen acceptació. El problema és que de vegades hi ha tanta gent que no pots treballar com tu voldries i has de fer una cosa ràpida i decent. Així, és molt més senzill escampar un poc de purpurina per la cara que haver d'usar un llapis de color, perquè traçar una línia sempre és més lent".

Val a dir que tan presumides són les dones com els homes. Si bé el nombre de dones que acceixen a maquillar-se per una nit és superior al nombre de mascles, la veritat és que aquests darrers, en veure les respectives parelles pintades, també acceixen a passar pels pinzells del maquillador: "És fals que els homes no vulguin pintar-se. El que passa és que moltes vegades la tímida es supera i no gosent-seure a la cadira. Però quan van en parella es desinhibeixen, sobretot quan veuen els resultats. El maquillatge masculí està ple de possibilitats, però hi ha una barrera social que no els permet oferir-se".

Xim Fuster